

Skatteministeriet

20. september 2018
J.nr. 2018 - 3141

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 520 af 29. august 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Julie Lungholt

Spørgsmål

Det fremgår af Rigsrevisorernes Beretning nr. 20/2017, at Skatteministeriet ikke er enig i Rigsrevisionens vurdering og udtaler, at ”der ikke er en målbar sammenhæng mellem på den ene side tabte restancer og på den anden side restancebeholdningens størrelse eller inddrivelsesaktiviteternes omfang. Derimod afhænger udviklingen i restancebeholdningen i høj grad af konjunkturelle og strukturelle forhold, fx gældsposternes størrelse, sammensætning og fordeling på skyldnernes betalingsevne, der over tid kan skifte både i op- og nedadgående retning”. Skatteministeriet har endvidere oplyst: ”Samlet vurderes det, at den midlertidigt nedsatte inddrivelse – navnlig i forhold til persongæld – ikke indebærer et endeligt tab, hvorfor der for en overvejende del af restancerne alene vil være tale om en periodeforskydning af inddrivelsesprovenuet.” Er ministeren enig med Skatteministeriet i, at der ikke er en målbar sammenhæng mellem inddrivelsesaktiviteternes omfang og restancetørrelsen? Såfremt ministeren er enig med Skatteministeriet i denne konklusion, mener ministeren så, at antallet af medarbejdere i inddrivelsen i princippet er ligegyldigt? Mener ministeren, at historien om restancernes udvikling understøtter Skatteministeriets konklusion; er det således kun pga. konjunktur og betalingsevnen hos skyldnere og ikke på grund af EFF's kollaps, at restancerne er eksploderet? Endeligt bedes ministeren redegøre for, hvordan han vil sikre, at der blot sker en periodeforskydning af restancerne, og at ingen af disse bliver forældet, således at staten igen taber penge.

Svar

Jeg er selvfølgelig enig i, at den aktuelle situation på inddrivelsesområdet udgør en uholdbar situation. Det er også baggrunden for den omfattende indsats for at genoprette hele området, som har været i gang siden efteråret 2015. For det gør selvfølgelig en forskel at have en velfungerende inddrivelsesorganisation og effektive it-systemer. Men det er desværre ingen mirakelkur, som løser alle udfordringer med at nedbringe restancemassen, eller ændrer ved de grundlæggende lovgivningsmæssige rammer, der er for løsning af inddrivelsesopgaven.

Jeg vil samtidig gerne understrege, at der ikke er en entydig sammenhæng mellem på den ene side gældens størrelse og inddrivelsesaktiviteternes omfang og på den anden side risikoen for tab. Det gælder uanset de aktuelle udfordringer på inddrivelsesområdet.

Der er mange faktorer, som kan spille ind på gældens størrelse. Udviklingen i restancemassen afhænger i høj grad af konjunkturelle og strukturelle forhold fx gældsposternes størrelse, sammensætning og fordeling på skyldnere. Det er særligt vigtigt at huske på, at en meget betydelig del af gælden til det offentlige ikke kan inddrives, da en stor mængde skyldnere har enten lav eller ingen betalingsevne, og deres gæld vokser derfor på grund af rentetilskrivningen på ca. 8 pct. samtidig med, at der kommer nye skyldnere til. Dertil kommer, at Gældsstyrelsen ikke har mulighed for at påvirke tilgangen af restancer fra de over 800 fordringshavere. Derfor må det også forventes, at den samlede gæld til det offentlige vil fortsætte med at være på et højt niveau også efter genopretningen af inddrivelsen.

Angående sammenhængen mellem udfordringerne på inddrivelsesområdet og risikoen for tab er jeg for så vidt enig i, at såfremt der ikke arbejdes målrettet på at få genoprettet inddrivelsen hurtigst muligt, så ville der på længere sigt kunne opstå en reel risiko for, at det offentlige kan lide egentlige økonomiske tab. Men dette er netop søgt imødegået ved, at der som led i den samlede genopretning er gennemført en række målrettede initiativer for at reducere tabsrisikoen.

Der er ved lov gennemført forældelsesudskydelse, så ingen fordringer kan forælde før tidligst i november 2021. Det er i sagens natur med til at imødegå et tab, der kunne have indtruffet, såfremt en større mængde fordringer var forældet. Derudover er der etableret automatisk modregning i overskydende skat og andre myndighedsudbetalinger. Og der er gennemført målrettede inddrivelseskampagner mod bl.a. gæld i kapitalselskaber, hvor risikoen for tab er størst. Hertil kommer, at der rent faktisk er mange skyldnere, som har foretaget frivillige indbetalinger til nedbringelse eller afvikling af deres gæld til det offentlige.

Alle de initiativer har medvirket til et stigende inddrivelsesprovenu siden nedlukningen af den automatiserede gældsinddrivelse via EFI/DMI. Inddrivelsesprovenuet var i 2017 oppe på 6,7 mia. kr., hvilket er højere end i EFI/DMIs driftsperiode. Det er forventningen, at inddrivelsesprovenuet vil være højere i 2018.